

Ačkoliv nejsou ozbrojené střety v Sektoru 42 od jeho obsazení lidmi ničím výjimečným, dlouhé roky po přistání nedošlo k ničemu vážnějšímu. Většinou šlo pouze o místní spory, které se buď vyřešily „samy“ nebo zasáhla přímo centrální vláda. Dokonce i přebrání moci Prezidiem se obešlo bez zbytečného krveprolití. Situace se však notně přiostrčila v posledních desetiletích, kdy stoupající nespokojenost s vládou Prezidia a kvůli rozsáhlosti celého sektoru i ztížená možnost Centrální flotily zasahovat tam, kde je třeba, dávají prostor odpůrcům systému i těm, kteří se chtějí na této situaci pouze přizpůsobit.

Postupem času rostl vliv těch, kteří si žádali nezávislosti na centrální vládě či na některém z významných rodů. Tím také zahořely první ozbrojené střety mezi povstalci a přívrženci Prezidia. Do toho se časem připletly i rody, které se naopak stavěly do opozice centrální vládě. Čas poklidného soužití v Sektoru 42 tak skončil a brzy se událo hned několik celkem zničujících válek mezi různými mocenskými uskupeními.

VÁLKA O KOLONIE

Vůbec první otevřenou válkou v Sektoru 42 se roku 254 stala tzv. „Válka o kolonie“, jindy označovaná také jako „koloniální války“. První provokací byla snaha o vyhlášení nezávislosti několika světů v prostoru Tâelorského pásma. To samozřejmě nezůstalo bez reakce a rod Tâelorů okamžitě odpověděl. Odtržené světy za pomoci své flotily bez problémů obsadil zpět a dosadil své loutkové vlády. U toho však jeho akce neskončily, vzhledem ke svým úspěchům a také tiché podpoře centrální vlády se rozhodl, že vyšle své jednotky i dále do oblasti Vnějších kolonií. Ačkoliv slavil několik úspěchů, brzy se do probíhající války zapojily i některé další rody. Na stranu Tâelorů se postavili Doryeni, naopak kolonie podporovaly rody Gêlverů a taktéž Tymerianů. Centrální flotila nakonec zasáhla do probíhajících bojů a navrátila hranice oblastí do stavu před válkou.

1. KONFLIKT

Válka o kolonie ukázala, jak nepružné je rozhodování Prezidia, a tak i následná reakce Centrální flotily. To samozřejmě hrálo do karet různých separatistických skupin. Nakonec to byl však rod Tôrinis, kdo začal roku 261 další válku, známou jako 1. konflikt. Tvrdě udeřil na své sousedy, spojence Prezidia, a to Alleriany a Daethyris. První úder byl natolik zničující, že se z něj doposud některé ze zasažených světů nevzpamatovaly. Zároveň s útokem Tôrinis začala dlouho připravovaná povstání separatistů, docházelo k sabotážím v důležitých vojenských i průmyslových komplexech, a dokonce i ozbrojeným útokům na federální jednotky. Nakonec však Centrální flotila napadla domovské světy Tôrinis. Když se pozemní obsazení zdálo příliš komplikované, Prezidium nařídilo nukleární útok a následná kapitulace na sebe nenechala dlouho čekat.

2. KONFLIKT

Po devastaci, kterou sebou přinesl úder Centrální flotily na světy rodu Tôrinis, se žádný další již neodvážil proti centrální vládě otevřeně vojensky postavit. To však neznamená, že stále separatisty technologicky, materiálně i personálně nepodporují. Povstalci tak již roku 265 vyhlásili nezávislost hned několika světů v oblasti Vnějších kolonií. Centrální flotila byla však tentokrát již perfektně připravena a informována o pohybu jednotek separatistů. Až na jeden střet celá válka probíhala na území povstalců. Ve vesmírném prostoru neměly ani modernizované flotily povstalců proti početnější a lépe vyzbrojené flotile Prezidia sebemenší šanci. Nejtěžší odpor však čekal federální jednotky přímo na „osvobozených“ světech. I tak však nakonec zvítězily a získaly nad nimi kontrolu.